

Güz Gelir

– İbrahim Kilik · 11 Ekim 2010

Güz gelir hüzün rengine bürünür günler.
Rüzgâr umursamaz hiçbir şeyi .
Önüne katar ne var ne yok.
En hassas yerinden vurulur takvimler.
Eninler kinler solgun bir yüzde kaybolur.
Takla atarken güvercinler,
Kanatlarında zaman yorulur.
Bilinmez, bugün mü yarın mı yolculuğun sonu.
Geceler, Leyla'dan kalan bir masal.
Gün hüzün yağmuru çisil çisil.
Toprak ana, sarar yavrularını içi burkulmadan.
Güz gelir üşür sular dallar öksüzleşir.
İbrişim örgüsü hüzün yumak yumak bağrılarda.
Bulutlar turnalara imrenir.
Bir göç başlar, sonsuzluk iklimine.
Kalanlar duaya durur.
Buruk gönüller incelir gül yaprağı misali.
Dem Emr-i Hakkın vaki olduğu demdir...
Gün gelir an sonsuzluğa düğümlenir...
Ankara, 11.09.2010 İ.K